

Vypadalo to jako kočka, ale bylo
to mnohem větší. Také to nemělo ani nos,
ani tlamičku jako kočka. Nemňoukalo to.

Kočka to nebyla.

„Je to vrána!“ připojila se Klárka. „Je to obrovská černá vrána, která letěla kolem. Ve větru se chytila křídlem za strom a uvízla tam.“

Pak se zeptala maminky: „Je to vrána?“ Ale ta jí neodpověděla. Zrovna myla nádobí po snídani a neměla čas.

„Je to piano!“ vykřikl Jáchym. Piano bylo černé a velké jako ta věc za oknem. „Kdyby to bylo piano, slyšeli bychom, jak hraje,“ namítla Klárka. A měla pravdu. Venku začalo pršet, těžké kapky dopadaly na tu velkou černou věc, a přitom bylo ticho.

Piano to nebylo.